

מכתב לפרננדו פסואה

אתה כל כך דוסה לאחד משומרי גן החיות
שהיה ברחוב שלמה הסלף, קרוב לדירה
בה צינתי ברדלסים על הקירות.
הוא, כך האסנתי, ידע לצטט בנסרות
את חקי הג'ונגל לחתולים שגולדו
עם פרוה צהבה,
לשמק בפילית סתחת לשני שנהב,
ואפילו לספר לטוסה על יפיה בשפה, שצבעיה
תמיד זקופי קוסה.

בחצי סבט ידע לכופף סורגי פלדה
ולהסיר בסו ידיו פתר סלף מרעפת האריות
באותה קלות, שבה אתה הפשטת מהפלים
בגדי סלכות.

חבל שלא הפרתם,
אבל מרשה לי לדמין אותך סחביא במעילו
את שורות הפתיחה של השיר, שאולי
היית פותב לכבודו.

מכתב ללאה גולדברג

הגפרורים שהדלקת עדין סאירים
את בדידותה של הסלה
שנפסלה סן השירים.
האמנם?
בשולי הענן שהורשת לי
רואים כי החק הראשון
של השירה הוא
שאין חקים.

מכתב למרסל פרוסט

השעון שמלית בבית המטבחיים של הזמן
נעצר ברגע
io הפסקת להיות חיל בצבא הפצע.
שום דבר לא אבד
אם הסלים בהן מארת את עוגיות סדלן
עדין נלעסות בפה סלא.

ונציה. מול ביתו של יוסף ברודסקי

משוט הגונדולה שהתעקש במי התעלה,
ספסל בגלים שיר סים.
היונים פוערות סקור
וסשתתפות
לעברו.

סרב יפי אני רוצה להיות שר השריטה
של העיר הזאת.

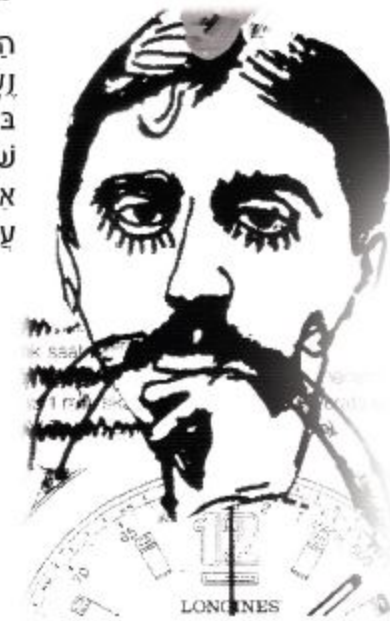

הגיטרה של פלסטין

שיר לסמיח אל-קאסם ביום מותו

אמרו עליך שאתה הגיטרה
של פלסטין,
שפתחת חוטי תיל
במקום סיתרים,
שרצית לנגן בחתנת פלה
שברחה מחפתה.

אמרת שהיא ארץ
ושלעולם לא תפסיק
לכתב שירים על גורל העגיל
הסתעדנד סתחת לאזנה.

תמוז
תחול שלשום קורה בקפה
גיליון 145 סתיו 2015 שלשום

אבות המזון - שירים והדפסים מאת רוני סומק. לפני כשנה הציג רוני חלק מאבות המזון שלו בתערוכה "שריטה במרפק השירה" (במוזיאון לאמנות ישראלית ברמת-גן. אוצר: מאיר אהרונוסון). בתערוכה הבאה שתוצג באותו מקום יוצגו לצד המשוררים גם אבות המזון בפרוזה. חלק מהם מוצגים כאן לראשונה.